

EMPIRYK (1) *sb m*

empiryk *a.* **empirykus**.

N pl (e)mpiryicy *a.* (*lat.*) *N pl* empirici.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Lekarz, którego umiejętność pochodzi z doświadczenia, a nie z nauki [empiricus – lekarz który nie z nauki, ale z doświadczenia leczy Mącz 103b; – lekarz, który leczy bez wszelkiej nauki z doświadczenia samego Calep; empiricus, medicus ab experientia dictus, qui non artem, qua aliquando caret, sed experientiam in medendo ducem sequitur ... medyk z doświadczenia, nie z nauki, nie promot Cn s.v. lekarz]: [Galen] to miał za rzecz prosta/ á takiemi syc bawic niechciał/ co ie Empirici/ to ieft Medycy co syc né expyryencijey zafadzili/ w ręku miec/ á ludziem do vzywania podawac zwykli. Oczko 10.

MB